

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/40/2018
Identifikačné číslo spisu: 6017200598
Dátum vydania rozhodnutia: 09.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6017200598.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členiek senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Mining Gold, s. r. o., Mariánska 302/A, 900 31 Stupava, IČO: 50 638 106, právne zastúpený: JUDr. Ladislav Masník - advokátska kancelária, s. r. o., Špitálska 61, 811 08 Bratislava, IČO: 50 747 517, proti žalovanému: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, Mlynské nivy 44/a, 827 15 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 22129/2017-4110-33536 zo dňa 01.08.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/133/2017-83 zo dňa 26.04.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/133/2017-83 zo dňa 26.04.2018 zamieta.

Žalobca má proti žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č. k. 24S/133/2017-83 zo dňa 26.04.2018 rozhodnutie žalovaného č. 22129/2017-4110-33536 zo dňa 01.08.2017 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie žalovaného“, „preskúmané rozhodnutie žalovaného“) v spojení s rozhodnutím Hlavného banského úradu č. 598-999/2017 zo dňa 07.06.2017 zrušil postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c), g) SSP. Súčasne rozhodol, že žalovaný je povinný žalobcovi v plnom rozsahu nahradiť dôvodne vynaložené trovy konania a zaplatiť ich v lehote 20 dní od právoplatnosti rozhodnutia s poukazom na ust. § 167 ods. 1 SSP.

2. Správny súd v napadnutom rozsudku poukázal na ust. § 65 ods. 1, 2, 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), § 4a ods. 1 až 8 zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušnínach a o štátnej banskej správy v znení účinnom do 31.01.2017 (ďalej len „zákon č.

51/1988 Zb.“) a § 4a ods. 3 uvedeného zákona a konštatoval, že námietka nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia nebola dôvodná, nakoľko žalobca ju založil na nesprávnom výklade § 65 ods. 3 správneho poriadku. Uviedol, že predovšetkým je potrebné vychádzať z celého znenia § 65 správneho poriadku, v ktorého odseku 1 je vymedzené, čo môže byť predmetom prieskumu mimo odvolacieho konania. Predmetom prieskumu podľa tohto ustanovenia je právoplatné rozhodnutie správneho orgánu. V odseku 2 je uvedené, kedy možno zrušiť alebo zmeniť takéto právoplatného rozhodnutie správneho orgánu, a to vtedy, ak bolo vydané v rozpore s právnymi predpismi a v odseku 3 je upravené upresnenie k odseku 2, kedy je možné preskúmané rozhodnutie považovať za vydané v rozpore s právnymi predpismi a to vtedy, ak bolo s nimi v rozpore v čase jeho vydania. Nemožno ho preto posudzovať podľa okolností a právnej úpravy, ktoré existujú v čase vykonávania prieskumu zákonnosti mimo odvolacieho konania. Všetky tri odseky sa týkajú preskúmaného rozhodnutia.

3. Z uvedeného, podľa názoru správneho súdu, vyplýva, že rozhodujúci je skutkový a právny stav v čase vydania preskúmaného rozhodnutia a nie ako tvrdí žalobca v čase vydania rozhodnutia orgánu vykonávajúceho prieskum, teda v čase vydania rozhodnutia o vykonanom prieskume zákonnosti rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Žalobca v podstate prekrútil text zákona. V celom texte § 65 správneho poriadku zákon nenarába s iným rozhodnutím, ako je vymedzené v odseku 1, t. j. právoplatným rozhodnutím, ktoré je predmetom prieskumu, či už na návrh alebo z podnetu správneho orgánu najbližšieho vyššieho stupňa. Presne, ako tomu bolo v preskúmanej veci Hlavný banský úrad ako správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa od správneho orgánu, ktorý vydal preskúmané rozhodnutie, bol povinný prihliadať na právny a skutkový stav, ktorý existoval v čase vydania preskúmaného rozhodnutia. Druhá veta § 65 ods. 3 správneho poriadku nehovorí nič iné, len to, že ak bolo rozhodnutie vydané v súlade so zákonom, nemôže sa dostať do rozporu so zákonom len na základe toho, že sa zmenili skutkové okolnosti po jeho vydaní alebo právna úprava po jeho vydaní. Tieto následné zmeny nemajú vplyv na posúdenie, či išlo alebo nešlo o rozhodnutie v súlade so zákonom. To znamená, že následné zmeny nemajú žiadny právny význam, a preto nie sú dôvodom ani na zmenu ani na zrušenie preskúmaného rozhodnutia.

4. Žalobné námietky, že Obvodný banský úrad Bratislava nespĺnil svoju povinnosť vyzvať žalobcu na odstránenie väd konania, neboli, podľa názoru správneho súdu, dôvodné. Zákon č. 51/1988 Zb. nestanovil, aby žiadateľ priložil k žiadosti doklad o tom, že je zapísaný do Registra partnerov verejného sektora (ďalej aj ako „register“ alebo „RVPS“). Inak povedané, túto podmienku žiadateľ musí splniť bez toho, aby jej splnenie preukazoval osobitnou listinou.

5. Ďalej bol krajský súd názoru, že námietka, že žalobcovi neboli poskytnuté poučenia v zmysle § 3 ods. 2 správneho poriadku v konaní pred Obvodným úradom Bratislava bola oprávnená. Skutočne Obvodný úrad Bratislava takúto súčinnosť žalobcovi neposkytol. Ako vyplýva z jeho sprievodného listu k podanému podnetu, stalo sa tak z dôvodu, že si nesprávne vyložil novelu zákona účinnú od 01.02.2017. Žalobná námietka, že žalovaný mal túto skutočnosť pri svojom rozhodovaní zohľadniť a keďže žalobca už bol zapísaný do tohto registra v čase vydania prvostupňového rozhodnutia, nemalo byť banské oprávnenie zrušené s poukazom na požiadavku na zachovanie dobromyseľne nadobudnutých práv obsiahnutú v § 65 ods. 2 správneho poriadku, bola, podľa názoru krajského súdu, dôvodná. Žalobca namietal aj to, že ani prvostupňový správny orgán a ani žalovaný neskúmali, aký bude mať dopad rozhodnutie o zrušení banského oprávnenia. Nemožno ale, podľa správneho súdu, súhlasiť s argumentáciou žalobcu, že dobromyseľnosť nadobudnutia práv žalobcom, má byť preukázaná tým, že správny orgán ho sám mal vyzvať na odstránenie nedostatkov podania, alebo ho poučiť o hmotnom práve, aby pre jeho neznalosť neutrpel ujmu na svojich právach.

6. Ustanovenie § 65 ods. 2, druhá veta správneho poriadku obsahuje ochranu účastníka správneho konania, ktorý bol dobromyseľný pred zrušením nezákonného rozhodnutia. Názor, že žalobca nebol dobromyseľný, čo má vyplývať z nevyvrátiteľnej právnej domnienky podľa § 15 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 400/2015 Z. z.“), sa tomuto ustanoveniu prieči, lebo

dobromyseľnosť vylučuje. Žalovaný preto, podľa názoru správneho súdu, vec nesprávne právne posúdil, keď dobromyseľnosť žalobcu vylúčil len na základe takéhoto právneho posúdenia. V preskúvanom prípade tak, ako žalobca upresnil na pojednávaní pred súdom, boli okolnosti, ktoré bolo potrebné zobrať do úvahy pri posudzovaní, či žalobca nadobudol práva priznané nezákonným rozhodnutím dobromyseľne. V prvom rade to bola skutočnosť, že žalobca podal žiadosť o vydanie banského oprávnenia dňa 14.02.2017, pričom podmienka zápisu žiadateľa do RVPS pre vydanie banského oprávnenia bola doplnená do zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe novelizáciou tohto zákona účinnou od 01.02.2017. To znamená, že išlo o novú pár dní účinnú právnu úpravu. Ďalšou skutočnosťou, ktorú mal žalovaný zobrať do úvahy pri posudzovaní dobromyseľnosti žalobcu pri nadobudnutí práv z nezákonného rozhodnutia, podľa názoru správneho súdu, bolo, že Obvodný banský úrad Bratislava, ako sám uviedol vo svojej predkladacej správe, si sám nesprávne vyložil zmenu zákona, a preto ani neposkytol žalobcovi poučenia, aby v konaní pred ním neutrpel ujmu pre neznalosť právnych predpisov. Ďalšou skutočnosťou, ktorú mal žalovaný z hľadiska posudzovania dobromyseľnosti žalobcu pri nadobudnutí práv z nezákonného rozhodnutia vyhodnotiť, bolo aj to, že pre žalobcu nebola podmienka zápisu do RVPS podmienkou nespĺniteľnou, čo vyplynulo z toho, že žalobca bol 07.06.2017 do RVPS zapísaný. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v § 65 správneho poriadku je presadiť zákonnosť v rozhodovaní správnych orgánov. Presadzovanie zákonnosti má ale svoje medze, jednak v § 68, podľa ktorého správny orgán nemôže mimo odvolacieho konania rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť po uplynutí troch rokov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a jednak v § 65 ods. 2, druhá veta správny orgán musí pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbať na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté. Určite nie je v súlade so zmyslom ochrany zákonnosti zrušenie rozhodnutia v prípadoch, kedy sa len zopakuje proces bez toho, aby bolo možné očakávať iné, ako rovnaké rozhodnutie, resp. rozhodnutie zhodné s predtým zrušeným rozhodnutím. V preskúvanom prípade dôsledkom zrušenia banského oprávnenia nastal taký právny stav, že správne konanie o žiadosti žalobcu o vydanie banského oprávnenia sa vrátilo do štádia pred vydaním zrušeného rozhodnutia. To znamená, že Banský úrad v Bratislave mal povinnosť o žiadosti žalobcu znovu rozhodnúť. V danom čase už bol žalobca zapísaný do RVPS, stalo sa tak 07.06.2017. Žiadosť, ktorú žalobca podal bola v čase jej podania perfektná (žalovaný žiadny iný nedostatok ako chýbajúci zápis do RVPS nezistil), čiže nebolo možné očakávať iné rozhodnutie ako vydanie požadovaného banského oprávnenia.

7. Podľa názoru správneho súdu námietka nezákonnosti spočívajúca v tom, že hlavný banský úrad v prvostupňovom konaní žalobcovi nedal možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, bola dôvodná. Správny poriadok nemá upravený osobitný postup pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia podľa § 65. Správny orgán sa vždy musí riadiť základnými pravidlami správneho konania uvedenými v § 3 správneho poriadku, medzi ktoré patrí pravidlo uvedené v § 3 ods. 2, prvá veta, podľa ktorého správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. Hlavný banský úrad sa týmto pravidlom neriadil, preto zaťažil konanie vadou, ktorá mohla mať za následok nezákonnosť jeho rozhodnutia.

8. Na základe vyššie uvedených dôvodov správny súd, po preskúvaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie z dôvodov uvedených v bode 14 až 16 rozsudku správneho súdu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež, že v konaní pred správnym orgánom došlo k podstatnému porušeniu ustanovení správneho poriadku, a preto napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. c) a g) SSP.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

9. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal riadne a včas kasačnú sťažnosť žalovaný (ďalej aj ako „sťažovateľ“) podaním z 13.06.2018, v ktorej navrhol, aby kasačný súd

napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie.

10. V kasačnej sťažnosti žalovaný uviedol, že z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že súd mal za to, že námietka žalobcu, že mu neboli poskytnuté poučenia v zmysle § 3 ods. 2 správneho poriadku v konaní pred Obvodným banským úradom v Bratislave bola oprávnená. Súd uviedol, že ako vyplýva zo sprievodného listu Obvodného banského úradu v Bratislave, k podanému podnetu, stalo sa tak z dôvodu, že si nesprávne vyložil novelu zákona účinnú od 01.02.2017. Taktiež súd považoval za dôvodnú žalobnú námietku, že žalovaný mal túto skutočnosť pri svojom rozhodovaní zohľadniť a keďže žalobca už bol zapísaný do tohto registra v čase vydania prvostupňového rozhodnutia, nemalo byť banské oprávnenie zrušené s poukazom na požiadavku na zachovanie dobromyseľne nadobudnutých práv, obsiahnutú v § 65 ods. 2 správneho poriadku.

11. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa neposkytnutia poučenia v zmysle § 3 ods. 2 správneho poriadku v konaní pred Obvodným banským úradom v Bratislave, ako aj k námietke, že táto skutočnosť mala byť pri rozhodovaní zohľadnená, žalovaný poukázal na to, že v zmysle § 3 ods. 2 správneho poriadku musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia účastníkom konania, podstata poučenia však spočíva v tom, že správny orgán tejto osobe vysvetlí, aké má v konaní procesné práva a aké dôsledky môže mať preňho uskutočnenie právneho úkonu, resp. nesplnenie procesnej povinnosti. Za osobitný druh poučenia sa považuje aj poučenie o odvolaní alebo o rozklade a o jeho preskúmateľnosti súdom. Zo zákona však nevyplýva povinnosť správnych orgánov poučovať osoby takým spôsobom, ktoré by malo charakter poradenstva. Súdna judikatúra taktiež uvádza, že táto povinnosť je splnená najmä tým, ak správny orgán v konaní účastníka poučí o jeho procesných prostriedkoch, ktoré má k dispozícii; táto povinnosť však nezahŕňa postup, v ktorom by mal byť účastník oboznamovaný i o tom, aké dôvody a aké skutočnosti má uvádzať, aby sa v správnom konaní jeho žiadosti vyhovel. Takýto postup by bol totiž v rozpore s § 3 ods. 1 správneho poriadku. Vzhľadom k vyššie uvedenému, mal žalovaný za to, že Obvodný banský úrad v Bratislave nebol povinný poučiť žalobcu o hmotnom práve, resp. vyzvať ho na splnenie podmienok na vydanie banského oprávnenia, prípadne mu v zmysle § 19 ods. 3 správneho poriadku nedostatky podania pomôcť doplniť, odstrániť.

12. Vo vzťahu k námietke súdu, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, keď dobromyseľnosť vylúčil len na základe nevyvrátiteľnej právnej domnienky podľa § 15 zákona č. 400/2015 Z. z., žalovaný uviedol, že ju považuje za nedôvodnú, nakoľko otázku dobromyseľnosti a nedobromyseľnosti žalobcu pri nadobudnutí banského oprávnenia je potrebné posúdiť s prihliadnutím na skutkové okolnosti predmetnej veci, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, či žalobca pri zachovaní náležitej pozornosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu od organizácie žiadajúcej o vydanie banského oprávnenia požadovať, mala alebo mohla mať vedomosť o tom, že banské oprávnenie jej bolo vydané v rozpore so zákonom.

13. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžo/18/2015, v ktorom súd pri nadobudnutí práv žalobkyne poukazuje na zásadu „nezalosť zákona neospravedľuje - ignorantia juris non excusat“ a konštatuje, že žalobkyňa by mala mať znalosť o hmotnom práve. Najvyšší súd ďalej v predmetnom rozhodnutí uvádza, že ak žalobkyňa túto vedomosť nemala, v danom prípade nastúpili správne orgány ako orgány, ktoré majú možnosť rozhodnúť v mimo odvolacom konaní, ak je stav, resp. rozhodnutie v rozpore s právom, a podľa § 65 správneho poriadku napraviť nezákonný stav vydaním nového rozhodnutia súladného s právom hmotným.

14. Podľa názoru žalovaného nedobromyseľnosť žalobcu preto je možné vzhľadom na vyššie uvedené považovať za preukázanú nielen z hľadiska objektívneho, ale aj z hľadiska subjektívneho, keďže žalobca na pojednávaní dňa 26.04.2018 pred Krajským súdom v Banskej Bystrici uviedol, že sám, bez toho, aby mal vedomosť o začatí konania Hlavného banského úradu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia mimo odvolacieho konania, dal sa dodatočne zapísať do RVPS. Z uvedeného, podľa názoru žalovaného, vyplýva, že pri nadobudnutí práv - banského oprávnenia nemohol byť dobromyseľný.

15. Krajský súd v Banskej Bystrici ďalej v odôvodnení predmetného rozsudku uviedol, že žalovaný pri posudzovaní, či žalobca nadobudol práva priznané nezákonným rozhodnutím dobromyseľne nevzal do

úvahy tú skutočnosť, že žalobca podal žiadosť o vydanie banského oprávnenia dňa 14.02.2017, pričom podmienka zápisu žiadateľa do RVSP pre vydanie banského oprávnenia bola doplnená do zákona č. 51/1988 Zb. novelizáciou tohto zákona účinnou od 01.02.2017. To znamená, že išlo o novú úpravu.

16. Vo vzťahu k uvedenému žalovaný poukázal na § 15 zákona č. 400/2015 Z. z., kde platí domnienka o znalosti práva, cit.: „O všetkom, čo bolo v zbierke zákonov vyhlásené, sa má za to, že dňom vyhlásenia sa stalo známym každému, koho sa to týka.“ Z uvedeného vyplýva, že podmienka stanovená v ust. § 4a ods. 3 veta prvá zákona č. 51/1988 Zb. sa v zmysle § 15 zákona č. 400/2015 Z. z. stala žalobcovi známou dňa 29.11.2016. S prihliadnutím na tú skutočnosť, že zákon č. 315/2016 Z. z. o registri partnerov verejného sektora a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 315/2016 Z. z.“), ktorým sa doplnil zákon č. 51/1988 Zb. o podmienku zápisu žiadateľa o vydanie banského oprávnenia do RPVS vstúpil do účinnosti až dňa 01.02.2017, a teda bola vytvorená legisvakancia v trvaní 2 mesiacov, žalovaný mal za to, že bol vytvorený dostatočný priestor na prípravu a následnú aplikáciu zákona tak, aby sa každý, komu zo zákona vyplývajú určité práva alebo povinnosti, mohol oboznámiť s jeho obsahom. Účinnosť právnej normy je vlastnosť právnej normy, ktorá spočíva v tom, že sa ňou musia riadiť právne vzťahy, ktoré táto norma vo svojom texte upravuje a z ničoho nevyplýva, že po účinnosti zákona je určená dodatočná lehota, kedy sa zákon neaplikuje. S prihliadnutím na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, žalovaný mal za to, že závery súdu sú arbitrárne a v rozpore s pravidlami temporality zákonov stanovenými priamo v ust. § 15 a § 19 zákona č. 400/2015 Z. z.

17. Ďalej sa žalovaný nestotožnil ani s vyjadrením krajského súdu, že žalovaný mal z hľadiska posudzovania dobromyseľnosti žalobcu pri nadobudnutí práv z nezákonného rozhodnutia vyhodnotiť aj tú skutočnosť, že pre žalobcu nebola podmienka zápisu do RVPS podmienkou nesplniteľnou, čo vyplynulo z toho, že žalobca bol 07.06.2017 do RVPS zapísaný.

18. K uvedenému tvrdeniu súdu žalovaný uviedol, že v zmysle ust. § 65 ods. 3, prvá veta správneho poriadku, pri preskúmaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Z uvedeného je zrejmé, že Hlavný banský úrad nemohol v rámci preskúmania rozhodnutia prihliadnuť na zmenené skutkové okolnosti (dodatočné splnenie podmienky žalobcom), pričom pri posudzovaní dobromyseľnosti nadobudnutých práv je irelevantné, či ide o podmienku splniteľnú alebo nesplniteľnú. Ak by správny orgán pri preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania pri rozhodovaní mal zohľadňovať tú skutočnosť, že ide o podmienku splniteľnú, je vysoký predpoklad vzniku precedensu v obdobných prípadoch, kedy by sa účastníci konania pri nesplnení podmienok spoliehali na možnosť ich dodatočného splnenia.

19. K námietke nezákonnosti, spočívajúcej v tom, že Hlavný banský úrad v prvostupňovom konaní nedal možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia žalovaný uviedol, že v danom prípade nebolo potrebné k zisteniu, či je rozhodnutie v rozpore s hmotným právom vyžiadať si stanovisko žalobcu, resp. nevyžiadať si stanoviska žalobcu v konaní o preskúmanie predmetného rozhodnutia mimo odvolacieho konania nemalo vplyv na zákonnosť rozhodnutia Hlavného banského úradu.

20. Žalovaný mal za to, že jeho rozhodnutie napadnuté žalobcom vychádzalo zo správneho právneho posúdenia veci a bolo vydané s súlade s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku.

21. S poukazom na vyššie uvádzané dôvody mal žalovaný za to, že Krajský súd v Banskej Bystrici pri rozhodovaní v predmetnej veci porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci /ust. § 440 ods. 1 písm. g) SSP/ a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu /ust. § 440 ods. 1 písm. h) SSP/.

22. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 16.07.2018, v ktorom žiadal kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť. Stotožnil sa s právnym posúdením veci krajským súdom.

23. K sťažnostnej námietke žalovaného, týkajúcej sa vyhodnotenia záveru súdu o neposkytnutí poučenia správnym orgánom, konštatoval, že Obvodný bankský úrad v Bratislave podľa svojho vlastného vyjadrenia pochybil, keď si nesprávne vyložil novelu zákona č. 51/1988 Zb., účinnú od 01.02.2017. Konštatoval, že potom správny súd postupoval správne, keď nesplnenie poučovacej povinnosti, ktorú žalovaný vôbec pri rozhodovaní o zrušení bankského oprávnenia žalobcu nezohľadnil, považoval za dôvodné pochybenie na strane žalovaného.

24. K sťažnostnému bodu, týkajúceho sa dobromyseľnosti, žalobca uviedol, že správny súd v rámci konania syntézou viacerých faktov vyhodnotil, že žalobca bol v čase vydania rozhodnutia Obvodného bankského úradu Bratislava č. 234-533/2017 zo dňa 15.02.2017 (ďalej aj ako „bankské oprávnenie“) dobromyseľný a rovnako práva z bankského oprávnenia nadobudol dobromyseľne. Zdôraznil, že záujem na tom, aby výsledkom rozhodovacej činnosti správnych orgánov boli rozhodnutia spĺňajúce požiadavky podľa § 46 správneho poriadku, nemôže byť silnejší ako iný rovnako dôležitý záujem na stabilite právnych vzťahov a ochrane práv osôb nadobudnutých dobromyseľne.

25. K možnosti žalobcu vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia žalobca poukázal na § 3 ods. 2 prvá veta správneho poriadku a uviedol, že správny orgán je povinný vždy, teda bez výnimky umožniť osobám, ktorých sa konanie týka, aby mohli svoje práva účinne obhajovať, vyjadrovať sa k podkladu rozhodnutia a uplatňovať svoje návrhy. Keďže žalovaný takúto možnosť žalobcovi, pred vydaním správnym súdom preskúmaného rozhodnutia o zrušení bankského oprávnenia, nedal, bola postupom správneho orgánu žalobcovi odňatá možnosť konať v správnom konaní a účinne obhajovať svoje práva.

III.

Konanie na kasačnom súde

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

27. Najvyšší súd SR ako príslušný súd podľa ust. § 11 písm. g) SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

28. Z administratívneho spisu kasačný súd v súlade s konštatovaním správneho súdu mal preukázané, že Obvodný bankský úrad v Bratislave rozhodnutím č. 234-533/2017 zo dňa 15.02.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17.02.2017, postupom podľa § 41 ods. 2 písm. i) zákona č. 51/1988 Zb. a § 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 333/1996 Z. z., ktorou sa ustanovujú obvody pôsobnosti obvodných bankských úradov, na základe žiadosti žalobcu zo dňa 08.02.2017, ktorá bola na Obvodný bankský úrad v Bratislave doručená 14.02.2017, rozhodol podľa § 4a ods. 1 a 8 zákona č. 51/1988 Zb. o vydaní bankského oprávnenia pre žalobcu s tým, že činnosť, ktorou sa vydáva bankské oprávnenie:

- otvárika, príprava a dobývanie výhradných ložísk /§ 2 písm. b) zákona/ povrchovým spôsobom v lomoch s ročnou ťažbou vyššou ako 500 000 t,
- zriaďovanie, zabezpečenie a likvidácia lomov /§ 2 písm. c) zákona/,
- úprava a zušľachtovanie nerastov vykonávané v súvislosti s ich dobývaním /§ 2 písm. d) zákona/,
- zriaďovanie a prevádzka odvalov, výsypiek a odkalísk pri činnostiach uvedených v písmenách b) až d) /§ 2 písm. e) zákona/,
- dobývanie ložísk nevyhradených nerastov vrátane úpravy a zušľachtovania nerastov vykonávaných v súvislosti s ich dobývaním, zabezpečenie a likvidácia lomov s výnimkou vyhľadávania a ložiskového geologického prieskumu nevyhradených nerastov /§ 3 písm. a) zákona/ povrchovým spôsobom v lomoch s ročnou ťažkou vyššou ako 500 000 t.

29. Z administratívneho spisu bolo preukázané, že na základe podnetu advokáta Miroslava Červenku,

zastupujúceho Pozemkové spoločenstvo Detva-Husová zo dňa 15.05.2017, ktorý bol na Obvodný bankský úrad v Bratislave doručený 18.05.2017, tak ako vyplýva z prezenčnej pečiatky, konal a rozhodol Hlavný bankský úrad v Banskej Štiavnici rozhodnutím č. 598-999/2017 zo dňa 07.06.2017, ktorým podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku rozhodnutie Obvodného bankského úradu v Bratislave č. 234-533/2017 zo dňa 15.02.2017 zrušil. Dôvodom pre vydanie tohto rozhodnutia v procese rozhodovania mimo odvolacieho konania bola skutočnosť, že žalobca žiadosť podal bez toho, aby obsahovala doklad o zápise žalobcu v Registri partnerov verejného sektora podľa zákona č. 315/2016 Z. z. a nevysporiadal sa tento správny orgán s týmto nedostatkom, napriek tomu vydal bankské oprávnenie v rozpore s § 4a ods. 3 zákona č. 51/1988 Zb.

30. Toto rozhodnutie žalobca napadol odvolaním v správnom konaní, o ktorom rozhodoval žalovaný preskúmaným rozhodnutím pod č. 22129/2017-4110-33536 zo dňa 01.08.2017, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Hlavného bankského úradu č. 598-999/2017 zo dňa 07.06.2017, keď sa stotožnil s právnym posúdením veci prvostupňovým správnym orgánom.

31. Z administratívneho spisu kasačný súd nemal preukázané, že by žalobca po doručení podnetu tretej osoby pred vydaním prvostupňového správneho rozhodnutia sa mohol k obsahu podnetu vo veci konania postupom podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku vyjadriť, že by bol oboznámený s podkladmi pred vydaním prvostupňového rozhodnutia, obdobne aj po doručení odvolania, že by bol žalobca oboznámený s podkladmi pre vydanie preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

32. Kasačný súd nemôže súhlasiť s názorom sťažovateľa, vyjadreným v kasačnej sťažnosti (totožným ako v obsahu správnym súdom preskúmaného rozhodnutia žalovaného), že žalobca ako žiadateľ o vydanie bankského oprávnenia mal a mohol mať vedomosť o tom, že bankské oprávnenie mu bolo vydané v rozpore so zákonom, keď sťažovateľ (žalovaný) tento záver odvodzuje od zápisu (v danej veci nezápisu žalobcu v čase rozhodovania o vydaní bankského oprávnenia) do registra, ktorý bol zriadený podľa § 3 zákona č. 315/2016 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 01.02.2017.

33. Kasačný súd poukazuje na znenie ust. § 3 zákona č. 315/2016 Z. z. v znení účinnom ku dňu vydania bankského oprávnenia (ku dňu 15.02.2017), podľa ktorého

(1) Zriaďuje sa register. Register je informačný systém verejnej správy, ktorý obsahuje údaje podľa § 4 a ktorého správcou a prevádzkovateľom je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Registrujúcim orgánom je Okresný súd Žilina. Register je sprístupnený na webovom sídle ministerstva. Register je súčasťou Centrálného informačného systému súdnictva.

(2) Údaje zapísané v registri nie je potrebné pred orgánmi verejnej moci preukazovať.

(3) Registrujúci orgán poskytuje v elektronickej podobe výpis z registra v rozsahu podľa § 4 alebo potvrdenie o tom, že údaje v registri nie sú zapísané, a to bezodkladne po tom, ako o ich poskytnutie ktokoľvek požiada. Údaje zverejnené v registri sa sprístupňujú aj v podobe štruktúrovaných údajov, ktorá umožňuje vyhľadávanie a ich ďalšie automatizované spracovanie.

34. Kasačný súd konštatuje, že správny orgán, ktorý o žiadosti žalobcu na vydanie bankského oprávnenia konal a rozhodoval, je „garantom“ zákonnosti vydaného správneho rozhodnutia v konaní o žiadosti žalobcu na vydanie bankského oprávnenia podľa § 4a ods. 1, ods. 8 zákona č. 51/1988 Zb. Správny orgán bol povinný konať a rozhodovať v súlade so zákonom.

35. Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

36. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

37. V zmysle čl. 1 ods. 1 prvá veta ústavy je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Základnou premisou materiálneho právneho štátu prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, ako aj každý jednotlivец musí

konať tak, ako určuje právny poriadok. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasťou okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodiť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané (ÚS 17/1999, nález z 22.09.1999, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I. ÚS 44/1999, nález z 13.10.1999, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I. ÚS 10/98).“ (I. ÚS 54/02, nález z 13.11.2002, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750)

38. Z uvedeného vyplýva, že pre zabezpečenie materiálneho právneho štátu je povinnosťou mocenských orgánov štátu konať a rozhodovať v súlade so zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy.

39. Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

40. Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

41. Žalobca v čase podania žiadosti o vydanie banského oprávnenia predložil k žiadosti podklady. Pokiaľ správny orgán konajúci a rozhodujúci o tejto žiadosti žalobcu požadoval predloženie ďalších podkladov, mal žalobcu na ich predloženie vyzvať. Podľa kasačného súdu skutočnosť, či žalobca, v čase konania a rozhodovania správneho orgánu o jeho žiadosti na vydanie banského oprávnenia, bol zapísaný v Registri partnerov verejného sektora alebo nie, mal podľa kasačného súdu zisťovať príslušný správny orgán z úradnej povinnosti, a to nahliadnutím do tohto registra, ktorého správcou a prevádzkovateľom je Ministerstvo spravodlivosti SR a registrujúcim orgánom Okresný súd Žilina, keď tento register je prístupný na webovom sídle ministerstva a register je súčasťou Centrálného informačného systému súdnictva s poukazom na znenie § 3 ods. 1 zákona č. 315/2016 Z. z. v znení účinnom v čase konania a rozhodovania správneho orgánu o žiadosti žalobcu (15.02.2017).

42. Zo znenia § 3 ods. 2 zákona č. 315/2016 Z. z. jednoznačne vyplýva, že údaje zapísané v registri nie je potrebné pred orgánmi verejnej moci preukazovať, ako aj z ust. § 3 ods. 3 prvá veta zákona č. 315/2016 Z. z. vyplýva, že registrujúci orgán poskytuje v elektronickej podobe výpis z registra v rozsahu podľa § 4 alebo potvrdenie o tom, že údaje v registri nie sú zapísané, a to bezodkladne po tom, ako o ich poskytnutie ktokoľvek požiada.

43. Podľa kasačného súdu, v súlade aj s názorom správneho súdu vyjadreným v 13. bode napadnutého rozsudku, bol správny orgán, konajúci a rozhodujúci o žiadosti žalobcu na vydanie banského oprávnenia, z úradnej povinnosti povinný zisťovať, a to nahliadnutím do registra, žiadosťou o výpis z registra, či žiadateľ (žalobca) splnil všetky zákonné povinnosti pre vydanie rozhodnutia o vydaní banského oprávnenia, vrátane registrácie podľa § 3 zákona č. 315/2016 Z. z.

44. Kasačný súd je toho názoru, že pochybenie správneho orgánu, ktorý konal a rozhodol o vydaní banského oprávnenia pre žalobcu rozhodnutím z 15.02.2017, nie je možné v posudzovanej veci dávať na

ťarchu žalobcovi. Takýto postup podľa kasačného súdu by bol nielen v rozpore so zákonom, keď správny orgán povinnosť konať a rozhodovať v súlade so zákonom, ktorá mu vyplýva priamo zo zákona, presúva na subjekt - žiadateľa, ktorý takúto zákonnú povinnosť nemá.

45. Kasačný súd poukazuje na chronológiu veci a konštatuje, že v čase vydania prvostupňového správneho rozhodnutia Hlavného banského úradu zo dňa 07.06.2017 pod č. 598-999/2017 bolo v platnosti a účinnosti ustanovenie § 3 zákona č. 315/2016 Z. z., účinné od 01.02.2017, kedy žalobca povinnosť zápisu v registri mal splnenú, tak aj v čase rozhodovania žalovaného v rozhodnutí č. 22129/2017-4110-33536 zo dňa 01.08.2017, keď povinnosť registrácie splnil žalobca dňa 07.06.2017.

46. Kasačný súd postup žalovaného v spojení s postupom prvostupňového správneho orgánu za uvedenej skutkovej a právnej situácie vyhodnotil za prísne formalistický, o to viac, keď k „pochybeniu“ správneho orgánu, ktorý rozhodoval o žiadosti žalobcu o vydanie banského oprávnenia, došlo v čase (15.02.2017) výlučne konaním správneho orgánu, naviac keď zrušenie rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, tak ako konštatoval správny súd v 15. bode rozsudku, by neprinieslo rozhodnutie vo veci s iným výsledkom, než vydanie banského oprávnenia, teda totožné obsahové rozhodnutie ako bolo rozhodnutie príslušného správneho orgánu, ktorý žalobcovi vydal banské oprávnenie rozhodnutím zo dňa 15.02.2017.

47. Preto argumentácia žalovaného, že striktne v preskúvanom rozhodnutí a postupe aplikoval § 65 ods. 3 správneho poriadku a vychádzal zo skutkových okolností existujúcich v čase vydania banského povolenia, teda ku dňu 15.02.2017, a nemohol prihliadnuť na skutkové okolnosti existujúce v čase vydania preskúvaného rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, sa javí kasačnému súdu pri vyhodnotení všetkých atribútov prejednávanej veci, za prísne formalistický. Naviac postup žalovaného, podľa názoru kasačného súdu, nenapĺňajúci ust. § 65 ods. 2 druhá veta správneho poriadku, podľa ktorého pri zrušení alebo zmene rozhodnutia správny orgán dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté, preto takýto postup nemôže podľa kasačného súdu požívať právnu ochranu.

48. Ďalej kasačný súd konštatuje, že aj pre konanie postupom podľa § 65 ods. 3 správneho poriadku je potrebné aplikovať všeobecné ustanovenia upravujúce správne konanie § 18 až § 31 správneho poriadku (aplikácia týchto ustanovení, s poukazom na znenie úpravy konania - preskúvania rozhodnutia mimo odvolacieho konania, nie je vylúčená). Z administratívneho spisu kasačný súd, zhodne s názorom správneho súdu, zistil, že žalobca pred vydaním prvostupňového správneho rozhodnutia nebol oboznámený s podnetom na začatie tohto konania, ako aj s podkladmi, z ktorých vychádzal prvostupňový správny orgán v čase vydania rozhodnutia, obdobne po podaní opravného prostriedku - odvolania a pred vydaním, správnym súdom preskúvaného, rozhodnutia žalovaného, správny orgán neumožnil žalobcovi oboznámiť sa s podkladmi pre vydanie rozhodnutia žalovaného.

49. Kasačný súd konštatuje, že týmto postupom správnych orgánov v inštančnom postupe došlo k porušeniu procesných práv žalobcu ako účastníka správneho konania, tak ako konštatoval v napadnutom rozsudku správny súd s poukazom na bod 16. rozsudku.

50. Kasačný súd po preskúmaní kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku správneho súdu dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná, preto postupom podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

51. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd postupom podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP, § 175 ods. 1 SSP a priznal žalobcovi, ktorý mal úspech v kasačnom konaní, proti žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

52. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením s poukazom na ust. § 175 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP.

53. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.